

ГЛАВА 18.

Като каза това Иисусъ, излѣзе съ ученицитѣ Си заотвѣждъ потока Кедронъ, гдѣто имаше градина, въ която влѣзе Самъ и ученицитѣ Му.

2. А това мѣсто знаеше и Иуда, Неговѣтъ прѣдатель, защото Иисусъ често се събираше тамъ съ ученицитѣ Си.

3. Тогава Иуда, като взе една чета войници и служители отъ първосвященницѣтѣ и фарисеитѣ, дохожда тамъ съ фенери, свѣщи и съ оръжие.

4. А Иисусъ, знаейки всичко, какво ще стане съ Него, излѣзе и имъ рече: кого търсите?

5. Отговориха Му: Иисуса Назорея. Иисусъ имъ казва: Азъ съмъ. Съ тѣхъ стоеше и Иуда, Неговѣтъ прѣдатель.

6. И когато имъ рече: Азъ съмъ, тѣ се дръпнаха назадъ и паднаха на земята.

7. Пакъ ги попита: кого търсите? Тѣ рекоха: Иисуса Назорея.

8. Иисусъ отговори: казахъ ви, че съмъ Азъ; и тѣй, ако Мене търсите, тѣхъ оставете да си идатъ;

9. за да се сбъдне словото, казано отъ Него: „отъ ония, които си Ми далъ, никого не погубихъ“.

10. А Симонъ Петъръ, който имаше ножъ, измъкна го, удари слугата на първосвященника и му отсѣче десното ухо. Името на слугата бѣше Малхъ.

Гл. 18. (1) Мат. 26, 36. **(3)** Мат. 26, 47. Марк. 14, 43. Лук. 22, 47. Дѣян. 1, 16. **(9)** Иоан. 17, 6, 12. **(10)** Мат. 26, 51.